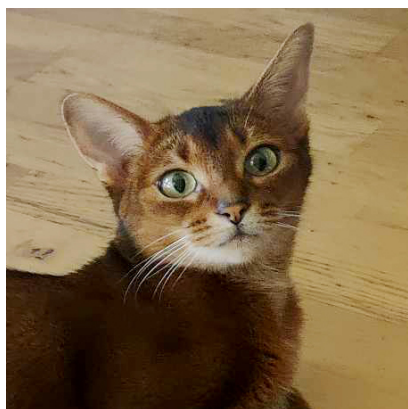

Vintern 2023-24 blev händelse-rik. På gott och ont. Jag plane-rade två kullar efter min fina finska importthane IC FI*Kerma-kupin Huluppee herranketrä "Hoppe".

Först dejtade han S*Nekayahs Tiara Timotej, som bor hos Josefin Nilsson. Hon ansvarade för det praktiska jobbet, men kullen registrerades i mitt stamnamn. Ett gott samarbete!

Hoppes andra träff blev med Ch S*Nekayahs Yuna Yasmin. Äntligen skulle jag få en kull hemma hos mig! Flera år sen sist.

Kristin

Tiara Timotej

Tiaras + Hoppes AA-kull

Tiara hade fått två kullar tidigare. Enbart hanar som aldrig gick vidare i avel. Vi ville ta en sista chans att bevara hennes ovanliga gener. Därför lånade jag tillfälligt tillbaka henne i min avel och tog en kull i samarbete med Josefin. Ungarna startade sina liv hos henne i Vännäs.

AA-kullen föddes den 10 november. Det blev två viltfärgade och två sorrel systrar. Jättekul! Tiara hade dock klent med mjölk så

AA-systrarna 8 veckor hos fotografen; Ayla, Aria, Alfa och Aida

Josefin fick ägna mycket tid åt att stödmata de första veckorna. Kanske blev ungarna därför extra vana vid hantering. Och dessutom väl socialiserade med både familjens hundar och barn. Systrarna växte upp till trygga, härliga och sällskapliga abytöser. Vi lyckades hitta toppenheim till alla i kullen, där vi hoppas att åtminstone ett par av dem kan användas i abyaveln i framtiden.

S*Nekayahs Ayla Athena "Pipen" (viltfärgad) Flyttade till S*Blytens uppfödning i Uppsala.

S*Nekayahs Aria Aurora "Aria" (sorrel) Flyttade till ett par med lantbruk i en by utanför Umeå.

S*Nekayahs Alfa Afrodite "Alfa" (sorrel) Stannade hos Josefin, då hon var den mest barnkära och tålmodiga i kullen.

S*Nekayahs Aida Artemis "Keelah" (viltfärgad) Flyttade till en familj med intresse för avel och utställning utanför Stockholm.

Fler foton sidan 4.

En olycka händer...

Dessvärre drabbades jag av en olycka den 15 januari och bröt båda benen och höger arm. I samma veva utbröt det inbördeskrig hemma mellan mina katter. Yuna hade redan innan en trist inställning till Alice. Under Yunas dräktighet blev även Tua-Li en fiende. Riktiga slagsmål utbröt! Susanne Tiger räddade situationen. Vi tvingades till en akut lösning där de tre kastratdamer placerades ut i tillfälliga jourhem.

Yunas + Hoppes BB-kull

Susanne flyttade in i min lägenhet medan jag låg på sjukhuset. Hon pysslade om Yuna samt hjälpte till vid födseln den 1 februari. Det kom två fina fawnungar snabbt efter varandra. Jag var med på distans från ortopedavdelningen. Dagen därpå skrevs jag ut och kom hem i eländigt skick. Lyckligtvis är Yuna en katt som gillar folk, så hon klarade de täta besöken av främlingar (hemtjänst m fl) hyfsat.

Hon och ungarna fick daglig extra omsorg av mina goda vänner och grannar. Säkert rehabiliterade jag mig snabbare tack vare möjligheten att kunna vara hemma och uppleva den magiska första tiden med kattungar!

S*Nekayahs Bella Ballerina

"Bella"

Betyder vacker balettdansös. Hon stannar hos mig. (foto sidan 3)

S*Nekayahs Bingo Bolero "Bolle"

Betyder fullträff + spansk 1700-talsdans. Han flyttade till pappa Hoppe i Vindeln. (foto sidan 4)

Abydamerna Sally och Tua-Li flyttar ut

Sally (GIC S*Blytens Calypso) köpte jag från Anna Lejfeldt Sah-lén för nio år sedan, för att återfå mina förlorade "avelslinjer". Sally var en duktig mamma åt två kullar och en framgångsrik utställningskatt. Hon är trygg och lättsam och gillar alla människor. I sin första kull med fyra viltungar föddes S*Nekayahs Tua Tussilago. Tua-Li fick stanna kvar hos mig för att hon var så bedårande söt. Dock

visade hon tidigt en viss ängslighet, som dock lindrades så länge mamma Sally var i närheten.

När Yuna kom hem till mig som kattunge tog sig Sally an henne som sin "bebis" vilket nog orsakade svartsjuka från Tua-Lis sida. Tua-Li gillade aldrig Yuna även om de länge levde tillsammans i fred.

När Yuna blev vuxen och dessutom dräktig sökte hon en högre ställning i kattgruppen och totalt krig utbröt. Hon började att attackera Tua-Li som om hon var en farlig främling.

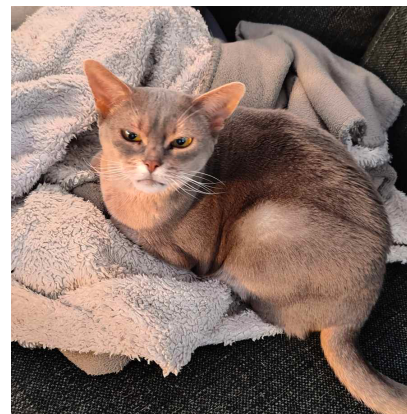
Martina med Sally och Tua-Li

Tack och lov öppnade familjen Juntunen (grannar) sitt hem för Sally och Tua-Li när situationen blev ohållbar hemma hos mig. Yuna fick min lägenhet för sig och kunde varva ner inför ungarnas ankomst.

Älskade Alice flyttar ut

Yunas frustration gick även ut över min äldsta katt Alice (SE*Rhea Blues Alberta Hunter).

Problemen tilltog hösten 2023 och eskalerade när Yuna blev högdräktig, hormonell och ville jaga bort "fiender" från sitt revir. Därför behövde även Alice flytta ut i samband med min fallolycka.

Alice fick flytta in hos Mattias och Johanna i Örnsköldsvik. Där hade hon det toppenbra i ett eget hus som bortskämd ensamkatt.

Hur många katter klarar jag av?

Under våren 2024 ställdes jag inför den svåra frågeställningen om vilka katter som skulle kunna flytta hem igen. Med målet att ge dem ett bra, tryggt och harmoniskt liv. Och med hänsyn till min begränsade ork och rörlighet.

Kanske vore det lugnast att enbart behålla mina tre kastrater – som säkert kunde leva i fred tillsammans. Men var jag beredd att stänga dörren till fler abykullar?

Min lösning blev att omplacera Yuna, Sally och Tua-Li. Och att behålla Bella och Alice.

Sally och Tua-Lis jourfamilj hade inte möjlighet att behålla dem, så jag började titta efter ett annat alternativ där de utan konkurrens

kunde få bli bortskämda resten av sina liv. En stor familj här i Umeå visade sig bli en utmärkt lösning. Där får de mycket kel och gos och det finns alltid ett ledigt knä. De är innekatter, men med lite spännande uteliv också när det bär iväg till sommarstugan.

Underbara, smarta och krävande Yuna

Att Yuna var och är en intensiv katt som lätt blir frustrerad och uttråkad visade sig tidigt. Hon röjde och rev i lägenheten mer än någon av mina tidigare abysar. Och hon var faktiskt min första katt som blev deprimerad av att flytta tillbaka till stan efter sina två somrar i stugan i Dalsjö.

Det stod denna vår klart att jag inte skulle kunna erbjuda Yuna ett så stimulerande och fritt liv som jag såg att hon behöver. Ett svårt beslut, inte minst efter vår fina tid tillsammans med ungarna.

Tack och lov dök det perfekta hemmet upp efter ett par månaders annonsering. Den 1 juni flyttade Yuna till Ann och Ulf på en gård i Härjedalen. Där fick hon "jobb" som gårdskatt med stor frihet och daglig tillsyn av odlingar, får, lamm, höns och kycklingar.

Alice kommer hem

Även Bingo/Bolle hade flyttat ut vid det här laget, så det var bara Bella kvar. Redan 4 juni kunde Alice komma tillbaka till mig. Ett kärt återseende för oss båda!

Men minnena efter bråken med Yuna fanns kvar. Första två veckorna var Alice konstant på sin vakt och väntade sig att bli påhoppad när som helst. Yunas dofter fanns förstås kvar överallt i lägenheten. Alice jamande ofta och hade stressiga svansryckningar första tiden hemma. Nu (efter ett par månader) är hon dock sig själv igen. En klok, kelig myskatt som vågar röra sig fritt, sover i mattes säng och vi kommunicerar nu med tyst tankeöverföring som vi brukade.

Alice och Bella är väl inte direkt bästisar. Men det går bättre och bättre med tiden. De har lärt sig att dela på mattes omsorger och ligga samtidigt i sängen. Fast visst tycker gamla Alice att lilla Bella är en riktig retsticka ibland!

Hälsning från två bröder

Här kommer hälsningar från Mölndal. Sixten på ny favoritplats, gungstolen! Ernst uppe på höjden. Sixten är vår dramaqueen och kan skrika högljutt när det vråkas med de andra katterna.

Ernst o Sixten är ur Tiaras första kull

Annars är Sixten den är mest sällskaplig och matglad men kräsen vid matbordet. Ernst är fortfarande smitningsbelägen och har lyckats rymma två gånger det senaste året, dock kortare stunder då han hållit sig runt huset och relativt snabbt låtit sig infångas.

Han är ofta extra gosig och vill gärna hoppa upp på axeln då han märker att vi ska gå iväg.

Vi älskar dem! / Börje och Yvonne

Två sorgebud

Våra älskade katter lever tyvärr inte i evigheter. Ägarna till ett par av de abessinier som jag har fött upp har lämnat sorgebud.

S*Nekayahs Dina Dicentra

Nu finns hon inte mer, vår lilla älskade Dina. I drygt två år har hon levt med kronisk njursvikt men hållit sig förvånansvärt frisk och stabil med hjälp av livsvilja, starka gener och minutiös skötsel. Men när hon av okänd anledning blev dålig i magen för en knapp månad sedan rubbades den sköra jämvikten. Igår märkte jag att hon inte ville längre. Hon åt inget, drack ganska lite och låg bara framför elementet och sov när hon inte vinglade upp på toa. Så tacksam att vi har en underbar veterinär, som kom hem sent igår kväll och

hjälpste henne över tröskeln. Alldeles stilla och fint, hon bara somnade tätt intill mig, hemma i soffan. Sov gott, lilla hjärtat mitt!

STORT TACK för förtroendet att vi fick bli Dinas människor, och för all den glädje hon givit oss i mer än 17,5 år. Du kan aldrig ana vad hon har betytt för mig!

Anna, december -23

*Varje djup sorg har glädje till föremål.
Tappa inte bort denna riktning.
Låt inte sorgen glömma sitt ärende.
Sorgen är den djupaste ära, som
glädjen kan få.
(Harry Martinsson)*

S*Nekayahs Regina Rebella

Bella har lämnat oss idag, efter en kort tids sjukdom. 14 år ung. Så oändligt kärleksfull och högt älskad vän, kollega, vårdare och vaktkatt. Vi är förkrossade.

Jenny Wik Norling, juli -24

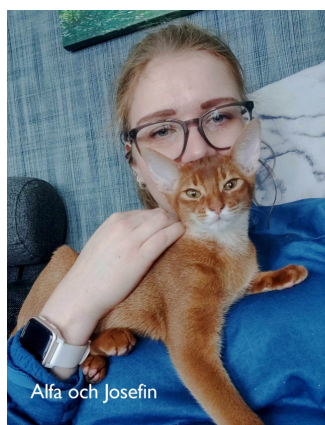
Pappa Hoppe med sin son Bolle

Livet går vidare...

Nu har jag endast två abyhonor boende hos mig. Tolvåriga Alice – som är systerdotter till Rebella här intill – och Bella, som nu är sex månader ung.

Om det blir fler S*Nekayahskullar får tiden utvisa. Men tack vare abyungarna som föddes denna vinter känner jag mig trygg med att mitt avelsarbete lever vidare.

**JÄTTETACK till alla
som räddade mig
och mina katter
denna tid!**

Alfa och Josefin

Keelah och sibren Sampe

Pipen med husse Edvin

Bolle i Annettes famn